

KERK & leven

FEDERATIE HERENT

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 — 2050 ANTWERPEN

25 2019

WEEKKRANT

19 JUNI

JAARGANG 80

EDITIE 4317

SINT-MICHEL

BEISEM

SINT-ANTONIUS BUKEN

HEILIG HART

DELLE

ONZE-LIEVE-VROUW

HERENT

SINT-LAURENTIUS

VELTEM

MARIA HEMELVAART

WINKSELE

3020/Reg-802/378

Een warm welkom in Herent

Donderdag 20 juni is het zover: de Wereldvluchtelingendag. Wereldwijd staan mensen stil bij de moed en kracht van miljoenen vluchtelingen. Om dit toch wel actuele thema op lokaal vlak in de kijker te stellen, werpen we een blik achter de schermen van de Werkgroep Vluchtelingen Herent, door de ogen van Lut Deschamps, vrijwilligster binnen de werkgroep.

Een gezellig huwelijksfeest in de zomer van 2013. Ik ben net met pensioen na een lange loopbaan in het onderwijs. Op de vraag van heel wat collega's en vrienden: "Wat ga je nu allemaal doen?", had ik eigenlijk nog geen antwoord. Ik zou wel kijken wat er op mijn pad kwam, maar ik had voor mezelf al wel uitgemaakt dat ik niet de hele dag thuis wou zitten.

Geen concrete plannen

Wat ik wel wist, was dat ik me 'ergens' wilde inzetten voor mensen die in hun leven minder kansen gekregen hadden dan ik. Zo gebeurde het dat ik tijdens dat bewuste trouwfeest, bij het aanschuiven aan het buffet, in gesprek raakte met een bevlogen medewerkster van het OCMW in Herent. Ze hoorde mijn pensioenverhaal en had onmiddellijk een vraag. Kon ik niet enkele maanden Nederlands geven aan de moeder van een Angolees vluchtelingengezin? De mama kon nog niet naar de Nederlandse les in de Open School omdat ze net bevallen was van een zoontje. De familie woonde in de vluchtelingenwoningen op de Mechelsesteenweg, makkelijk ook met de bus te bereiken, en zij zou de eerste keer wel met me meegaan om kennis te maken.

Waar een wil is, is een weg

Enkele dagen later ontmoette ik dus de Angolese Elvira met haar zoontje Gabriel. Haar moedertaal was Portugees, wat ik natuurlijk

niet sprak. Met behulp van foto's, tekeningen die ik op het internet vond, veel gebaren, veel lachbuien, maar vooral veel goeie wil, begonnen Elvira en ik aan de lessen Nederlands. Wat begon als een schuchtere kennismaking groeide uit tot een intens contact. Ik besepte al gauw dat immigratie geen makkelijke klus is: een taalbarrière, cultuurverschillen, andere gewoontes, vooroordelen, moeilijke administratie en regeltjes allerhande maken het niet makkelijk. Ik sloot me aan bij de Werkgroep Vluchtelingen in Herent en ontmoette in de jaren die volgden nog heel wat mensen uit verschillende landen en culturen: een jonge vrouw van 20 uit Eritrea die met een bootje haar land en het dictatoriale regime ontvlucht was. Zij liet familie en vrienden achter om hier hopelijk een veiliger leven uit te bouwen. Een jonge vrouw uit Somalië, met een zelfde verhaal. Gezinnen uit Syrië en Palestina, met een zelfde verhaal. Een jonge moeder uit Burundi die met een doodziek zoontje eerst 2 maanden in Gasthuisberg verbleef, dan in het LOI (= Lokaal Opvanginitiatief) in Herent opgevangen werd, en nu uiteindelijk samen met haar man en dochtertje herenigd is, en probeert hier een leven op te bouwen. En het zal haar lukken, want ze wil en zal zich integreren en onze taal leren. Hoeveel moed en doorzettingsvermogen kan een mens hebben, denk ik dan.

Lut met familie uit Burundi

Een uurtje of 2

Migratie is een heikel thema in Europa. Zelf beseft ik ook dat het zoveel beter zou zijn als alle mensen in hun eigen vertrouwde land zouden kunnen blijven, daar een veilig leven voor hun kinderen zouden kunnen uitbouwen, dicht bij familie en vrienden. Maar wat

als dat niet kan? Wie zijn wij dan om te zeggen dat zij ginds moeten blijven. Wij, die per toeval meer kansen kregen omdat we het geluk hadden hier in ons land geboren te worden? Wat zouden wij doen, als we in hun schoenen stonden? Kunnen wij in ons welstellende Europa de rekening van

al deze mensen maken?

De vluchtelingen die ik hier leerde kennen, willen integreren en hebben mensen nodig die hen daarbij willen helpen. Helpen in de eerste plaats al door naar hun verhaal te luisteren, door met hen te spreken, door met hen brieven en rekeningen te ontcijferen, door met hen op consultatie te gaan in een ziekenhuis waar zij verloren lopen (en wij ook!), door de kinderen wat te helpen met schoolwerk, door nog zoveel meer.

Levensles

Voor mij zijn die 6 jaren al een stevige levensles geweest. Ik heb dingen geleerd die ik anders nooit geleerd zou hebben, dingen begrepen die ik anders nooit begrepen zou hebben, fantastische mensen leren kennen, die ik anders nooit zou hebben leren kennen. En dat krijg je allemaal voor een uurtje of 2 inzet per week. Ik kan het iedereen die zich in dit verhaal herkent, aanraden. Wie graag meer info heeft over de activiteiten van de Werkgroep Vluchtelingen in Herent, kan een mail sturen naar koen.neyens@hotmail.com.

Werkgroep Vluchtelingen Herent: wie zijn we?

Een werkgroep van Herentse vrijwilligers en geëngageerde burgers, al dan niet afgevaardigd vanuit een vereniging, die zich inzetten voor de opvang van vluchtelingen. De werkgroep is in 2015 opgericht in de schoot van de Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking Herent (GROSH) en bestaat uit een 10-tal vaste leden: zowel individuele burgers als leden uit organisaties zoals de parochie Herent, Beweging.net, 11.11.11, vzw Hannah, Interculturele projecten, Noodfonds Gastvrij Herent,

Nog 2 foto's op blz. 2

5 SCOUTS ACTIEF IN GESPREK OVER LEVENSBESCHOUWING

Bij ons hebben veel scoutsgroepen katholieke wortels, maar in de oorsprong staat de beweging open voor diverse levensbeschouwingen.

10 WANNEER UW GELOOF NAAR VERDIEPING ZOEKT

Liturgie vieren, dienstbaar zijn, gemeenschap vormen. Geen probleem voor katholieken. Maar wat met de catechese, de verdieping van hun eigen geloof?

© Arne Fockety

16 AARTSBISDOM 117DE SINT-PAULUSPAARDEN-PROCESSIE IN OPWIJK

Voor de wagenbouwers wordt het een speciale editie. Zij stellen De boot van Paulus voor, het pronkstuk van de vernieuwing van de processiepraalwagens.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

REDACTIE
Algemene redactie
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be
Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18,
2800 Mechelen, 015 29 84 17

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

ABONNEMENTEN
Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie

COPYRIGHT
Alle teksten, foto's en
beeldmateriaal uit **KERK & leven**
zijn auteursrechtelijk beschermd.
Zonder toestemming van de
uitgever mogen ze op geen enkele
wijze worden verspreid. De uitgever
is niet verantwoordelijk voor
de inhoud van de advertenties.
Lezersbrieven moeten naam en
adres vermelden. De redactie
behoudt zich het recht teksten in te
korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER:** Olivier Lins

ABONNEMENTEN
Parochiesecretariaat Herent
BE91 7340 1567 2276

EINDREDACTIE
Willy Timmermans
willy.fv.timmermans@telenet.be
Frans Croon
frans.croon@kampenhout.be

PASTOOR
Patrick Maervoet
Kloosterstraat 9 bus B
3070 Kortenbergh 02 253 47 21
patrick.maervoet@skynet.be

DIAKEN
Bart Vleeschouwers
Wildersedreef 25A
1910 Kampenhout 0473 93 73 00
Bart.vleeschouwers@pandora.be

PASTORALE MEDEWERKERS
**Beisem, Buken, Delle, Veltem,
Winksele, Diependaal**
Chantal Lemmens 0475 53 54 89
chantal.lemmens@telenet.be
Herent
Parochiesecretariaat

SECRETARIATEN
Herent
Van dinsdag tot en met vrijdag,
telkens van 9 tot 12 uur
Onze-Lieve-Vrouwplein 64
3020 Herent 016 22 91 24
parochieherent@skynet.be

**Beisem, Buken, Delle, Veltem,
Winksele, Diependaal**
Op maandag
van 14 tot 16.30 uur
Pastorijstraat 1 3020 Veltem
016 49 04 68
secretariaatveltem@skynet.be

WEBSITE
www.kerkinherent.be

Andere informatie en adressen
op pagina 4 onderaan.

LITURGISCHE VIERINGEN

BEISEM

Zondag 23 juni
9.30 u. Eucharistieviering
Intentie voor Frans en Nathalie Salu-
Waerzeggers, August Salu,
Isidoor en Maria Renders-Van Der Auwera,
Louis en Paula Renders-Van Cuyck
Edward Renders, Jean Renders en Jan
Renders

BUKEN

Zondag 23 juni
9.30 u. Woordviering
voor Petrus Bosmans

HERENT

Zondag 23 juni
10.30 u. Woordviering
Voor de familie Verdeyen
Voor Kamiel en Jef Rommelaere
Voor André Alaerts
Voor onze overleden parochianen in het
bijzonder voor: Camiel Van de Sijpe, Maria
Van Genck en Marcella Pinoy

WINKSELE

Zaterdag 22 juni
18.00 u. Woordviering

DIEPENDAAL

Zondag 23 juni
11.00 u. Woordviering
voor Gaby Sioen vanwege de burens

Vervolg van Een warm welkom in Herent

Speeddate met vluchtelingen en Herentenaren

Creavlucht workshop

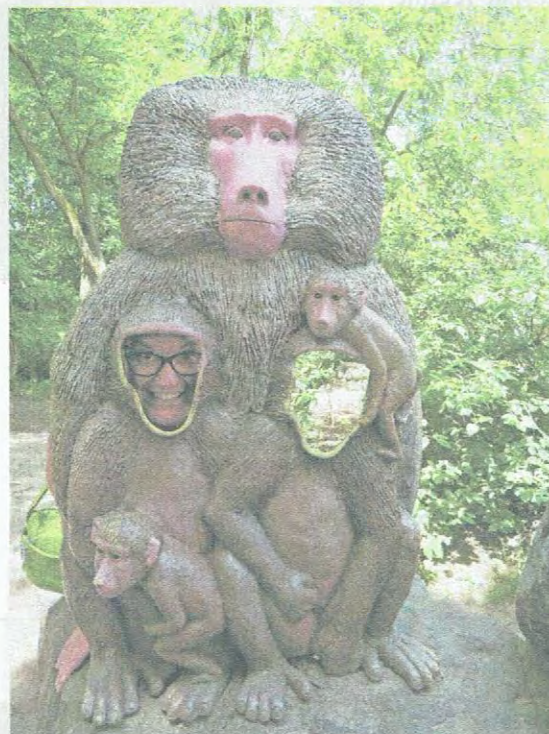
FEDERATIENIEUWS

Een mesopotamisch damhert

KVG op uitstap. Iedere keer weer een belevenis. Elk jaar in het begin van de maand juni gaat de bonte groep op stap. De liftbus bracht ons dit jaar naar de Beekse Bergen in Hilvarenbeek - Nederland voor een dagje dieren kijken en ontdekken. Het werd weer een hele belevenis! Voor het eerst was de groep van KVG-kids er ook bij. Op sommige momenten verlieten zij de grote groep om op kindermaat het park te verkennen. Hoe doe je dat dan als je op weg bent met een groep van mensen met allerlei handicaps. Heel eenvoudig... je doet dat. In een rolstoel, mentaal een beetje anders, met een looprekje, autistisch, blind, doof, slecht te been... iedereen kan mee, want de reis wordt steeds op voorhand helemaal uitgestippeld door enkele mensen van het bestuur.

Alles wordt gecontroleerd op toegankelijkheid, zodat we voor zo weinig mogelijk verrassingen komen te staan.

Dit jaar kregen we vooral veel uitleg van de Rangers van het park. Eerst in het voelcentrum van het park, daarna in de boot en tenslotte met onze eigen bus op safari door het park. En wees maar zeker dat we wat ontdekten: leeuwen, tijgers, jachtluipaarden,

Verwantschap is bewezen

dromedarissen die nieuwsgierig kwamen kijken, aapjes en heel veel hertensoorten enzovoort. En ja, de ranger had ons onderschat. Ze dacht dat we bepaalde soorten namen niet lang gingen onthouden. Wat was het alweer...? Een mesopotamisch damhert. Maar

Ruiken en voelen

genoeg woorden gebruikt. Kijk zelf maar... de foto's spreken voor zich.

Nog een foto op blz. 3